



INSTYTUT FIZJOLOGII I PATOLOGII SŁUCHU

ul. Mochneckiego 10

02-042 Warszawa

NIP: 526-17-44-423

REGON: 011692096

Sprawozdanie finansowe

za rok obrotowy

od 01/01/2017 do 31/12/2017

Warszawa, marzec 2018

**WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO
INSTYTUTU FIZJOLOGII I PATOLOGII SŁUCHU
ZA ROK 2017**

A. INFORMACJE OGÓLNE

1. Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu, 02-042 Warszawa, ul. Mochnackiego 10
 - zarejestrowany: Krajowy Rejestr Sądowy, Odpis Aktualny z Rejestru Przedsiębiorstw, Nr 0000086236,
 - oznaczenie sądu: Sąd Rejonowy dla m. St. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego,
 - działalność podstawowa Instytutu: prace badawczo-rozwojowe w dziedzinie nauk medycznych
2. Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu działa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 roku o instytutach badawczych (Tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 z późn. zm.), ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz 1638 z późn. zm.), statutu Instytutu i innych przepisów szczególnych oraz prowadzi rachunkowość w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 z późn. zm.).

B. ZAŁOŻENIA KONTYNUACJI DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

1. Okres objęty sprawozdaniem finansowym: 01 styczeń 2017r. – 31 grudzień 2017r.
2. Roczne sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności Instytutu przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej; nie są nam znane okoliczności i zdarzenia, które wskazywałyby na istnienie poważnych zagrożeń dla kontynuowania przez Instytut działalności w najbliższym okresie.

C. PRZYJĘTE ZASADY (POLITYKA) RACHUNKOWOŚCI, W TYM METODY WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW (TAKŻE AMORTYZACJI), POMIARU WYNIKU FINANSOWEGO ORAZ SPOSOBU SPORZĄDZENIA SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO W JAKIM USTAWA POZOSTAWIA JEDNOSTCĘ PRAWO WYBORU.

Metoda wyceny aktywów i pasywów oraz wyniku finansowego.

W Instytucie Fizjologii i Patologii Słuchu sporządza się rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym. Do ustalania różnic kursowych Instytut stosuje metodę bilansową.

Aktywa i pasywa wyceniono według zasad określonych ustawą o rachunkowości , z tym, że:

Dla potrzeb ujmowania w księgach środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Instytut przyjął następujące ustalenia:

1. Składniki majątku o wartości początkowej niższej lub równej 200 zł jednostka zalicza bezpośrednio w koszty zużycia materiałów. Wyjątek stanowi sprzęt komputerowy oraz wyposażenie medyczne i meblowe, które w każdym przypadku jest wprowadzane do ewidencji środków trwałych lub niskocennych.

2. Składniki majątku o wartości początkowej od 200 zł do 3500 zł Instytut zalicza do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych i wprowadza do ewidencji środków nisko cennych tych aktywów. Tego rodzaju składniki majątku jednostka zalicza do kosztów jednorazowo w miesiącu oddania ich do używania.

3. Składniki majątku o wartości początkowej powyżej 3500 zł Instytut zalicza do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych i wprowadza do ewidencji bilansowej tych aktywów.

4. Koszty zakupu oraz wytworzenia specjalistycznej aparatury naukowo-badawczej - wg przepisów Ustawy o zasadach finansowania nauki do wartości 500 tys. zł mogą być wliczane do kosztów realizacji zadań określonych w art. 5 pkt 1-5 i 7-10 tej ustawy. Instytut przyjmuje je do ewidencji środków trwałych i dokonuje jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej takich składników majątku.

5. Dokonywanie odpisów amortyzacyjnych rozpoczyna się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu oddania składnika do używania.

Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne wycenia się wg cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne umarzane są według metody liniowej.

Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się zgodnie z art. 32 ust 2 ustawy o rachunkowości. Przy dokonywaniu odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych Instytut stosuje maksymalne stawki amortyzacji wynikające z przepisów podatkowych. Przy dokonywaniu odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych o wartości powyżej 3 500 zł Instytut stosuje podstawowe stawki wynikające z przepisów podatkowych.

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Ponadto wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego.

Zapasy materiałów i towarów wycenia się w ciągu roku obrotowego i na dzień bilansowy według rzeczywistych cen zakupu. Na dzień bilansowy nie może być ona wyższa od ceny sprzedaży.

Materiały takie jak leki, drobny sprzęt medyczny, materiały medyczne, materiały opatrunkowe przyjmowane są do apteki lub magazynu. Materiały przyjmowane są do apteki lub magazynu w cenach brutto, natomiast towary przyjmowane są w cenach netto. Rozchód materiałów stanowi koszt poszczególnych jednostek organizacyjnych. Rozchód towarów ujmowany jest jako wartość sprzedanych towarów w cenie przyjęcia ich do ewidencji.

Nie później niż na dzień bilansowy dokonuje się wyceny w/w materiałów oraz dokonuje się korekty kosztów o materiały nie zużyte.

Pozostałe zakupy materiałów (biurowe, pomocnicze, dydaktyczne) odnoszone są na dzień zakupu bezpośrednio w koszty.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizacyjnych kwoty należne od dłużników kwestionujących należność, postawionych w stan upadłości bądź zagrożonych upadłością albo zalegających z zapłatą należności w części lub całości przez okres dłuższy od pół roku.

Należności wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Udzielone pożyczki wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, czyli do kwoty głównej dolicza się należne odsetki za okres objęty sprawozdaniem finansowym, choćby nie zostały jeszcze wymagalne. Wartość udzielonych pożyczek korygują odpisy aktualizacyjne ich wartość.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Środki pieniężne wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Zobowiązania wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, czyli do kwoty głównej zobowiązań dolicza się odsetki wynikające z wynikające z otrzymanych od kontrahenta not odsetkowych.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

Fundusz statutowy odzwierciedla wartość majątku Instytutu. Zasady zwiększania i zmniejszania funduszu statutowego określają przepisy art. 19 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 roku o instytutach badawczych.

Instytut sporządza zestawienie zmian w kapitale własnym. Zestawienie, zgodne z nazwą, przedstawia zmiany, jakie nastąpiły w poszczególnych składnikach kapitału (funduszu) własnego.

W celu zapewnienia kompletności przychodów oraz współmierności związanych z nimi kosztów poniesione wydatki na dzień bilansowy, a stanowiące koszty przyszłego roku obrotowego wykazuje się jako czynne rozliczenia międzyokresowe. Do czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów zalicza się całość lub część kosztów dotyczących następującego po dniu bilansowym roku obrotowego.

Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu nie tworzy rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego ani rezerw na świadczenia pracownicze. Wypłata świadczeń pracowniczych w Instytucie następuje cyklicznie, a kwoty są porównywalne w kolejnych latach.

Stosownie do art. 64 ust.1. ustawy o rachunkowości, Instytut zobowiązany jest do sporządzenia rachunku z przepływów pieniężnych.

Instytut sporządza rachunek przepływów metodą pośrednią, która polega na tym, że wynik finansowy netto roku obrotowego koryguje się o pozycje nie powodujące zmian środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów, jak też o wyniki innych działalności niż operacyjna oraz elementy pieniężne wyniku, które zalicza się do właściwych rodzajów działalności (inwestycyjnej i finansowej).

Warszawa, dnia 30 marca 2017r.

Główna Księgowa

Joanna Prokop



Dyrektor Instytutu

Prof. dr hab. n. med. Henryk Skarżyński

